

WICEPREZES RADY MINISTRÓW
MINISTER
KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO
prof. dr hab. Piotr Gliński

Warszawa, 27 grudnia 2022 r.

DMSK-WPM.570.18.2022

Pan
Marcin Wiącek
Rzecznik Praw Obywatelskich

Szanowny Panie Rzeczniku,

w odpowiedzi na wystąpienie generalne adresowane do Prezesa Rady Ministrów w sprawie systemu poboru opłat abonamentowych, uprzejmie przekazuję wyjaśnienia w zakresie kompetencji Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

W swoim wystąpieniu wskazuje Pan na fakt, iż obecnie obowiązująca ustawa o opłatach abonamentowych nie obejmuje używania urządzeń powstałych w wyniku ekspansji nowych technologii. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 2 ust. 7 ustawy o opłatach abonamentowych „odbiornikiem radiofonicznym albo telewizyjnym, w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy, jest urządzenie techniczne dostosowane do odbioru programu”. Ustawowa definicja jest więc nieprecyzyjna i pozostawia pewną swobodę interpretacyjną organom administracji publicznej, które stosują przepisy. Organem właściwym do interpretowania tej definicji wydaje się być Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących prowadzonych przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji postępowań w sprawie rozłożenia na raty lub umorzenia zaległości z tytułu nieuiszczenia opłat abonamentowych, w pierwszej kolejności należy podkreślić, że KRRiT jest niezależnym od administracji rządowej, konstytucyjnym organem administracji publicznej. Rząd nie ma więc możliwości dokonywania oceny działalności KRRiT we wskazywanym w Pańskim piśmie zakresie. Wskazać przy tym należy, że wszelkie działania KRRiT w zakresie omawianym w Pańskim piśmie podlegają kontroli sądowej dokonywanej przez sądownictwo administracyjne.

Kwestie związane z działalnością Poczty Polskiej w zakresie wykonywania obowiązków wynikających z ustawy o opłatach abonamentowych, podlegają nadzorowi Ministra Aktywów Państwowych.

Niezależnie od powyższego pragnę podkreślić, że w opinii MKiDN konieczne jest stabilne finansowanie działań misyjnych nadawcy publicznego. Konieczność zapewniania finansowania publicznego adekwatnego do zadań misyjnych powierzanych nadawcom publicznym podkreślana jest zarówno w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego (np. wyrok z 4 listopada 2009 r., sygn. akt Kp 1/08), ale także w dokumentach przyjmowanych przez organizacje międzynarodowe (w szczególności Radę Europy) oraz w dokumentach unijnych. Opłaty abonamentowe w założeniu mają zapewnić możliwość realizacji zadań misyjnych przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji.

Dostrzegane są różnego rodzaju mankamenty obecnego systemu finansowania mediów publicznych. Kwestia poprawy obowiązujących w tym zakresie mechanizmów prawnych wymaga szczegółowej i spokojnej debaty publicznej, której efektem mogłaby być zmiana regulacji prawnej dotyczącej sposobu finansowania działalności misyjnej mediów publicznych.

Z wyrazami szacunku

Piotr Gliński